

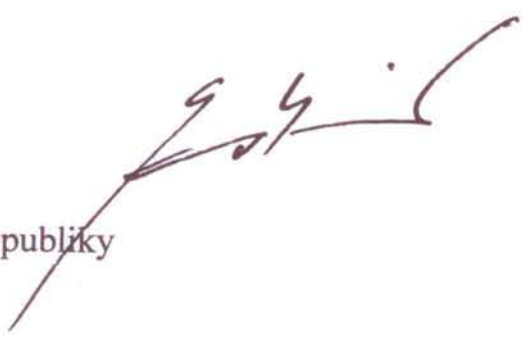
Prezident Slovenskej republiky

Číslo: 957-2011-BA

ROZHODNUTIE
prezidenta Slovenskej republiky

o vrátení zákona z 11. februára 2011, ktorým sa mení a dopĺňa zákon
č. 231/1999 Z. z. o štátnej pomoci v znení neskorších predpisov a ktorým sa
mení a dopĺňa zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z.
o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene
a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov

Predkladá:
Ivan Gašparovič
prezident Slovenskej republiky

Bratislava 24. februára 2011

I

Podľa čl. 102 ods. 1 písm. o) Ústavy Slovenskej republiky vraciam Národnej rade Slovenskej republiky zákon z 11. februára 2011, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 231/1999 Z. z. o štátnej pomoci v znení neskorších predpisov a ktorým sa mení a dopĺňa zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len "schválený zákon").

Navrhujem, aby Národná rada Slovenskej republiky pri opätovnom prerokovaní zákon schválila so zmenami, ktoré sú uvedené v časti III.

II

1. Podľa čl. I druhého bodu § 30d (prechodného ustanovenia k úpravám účinným od 1. marca 2011) schváleného zákona, ak na základe rozhodnutia Európskej komisie o neoprávnenej štátnej pomoci, vydaného do 28. februára 2011 nebola takáto neoprávnená štátna pomoc úplne alebo čiastočne vymožená, na jej vymáhanie sa použijú ustanovenia predpisu účinného od 1. marca 2011. Podľa čl. III schválený zákon nadobúda účinnosť 1. marca 2011.

Podľa § 26 ods. 1 zákona č. 231/1999 Z. z. o štátnej pomoci v znení neskorších predpisov na základe rozhodnutia Európskej komisie o neoprávnenej pomoci je poskytovateľ povinný vymáhať od príjemcu sumu zodpovedajúcu neoprávnenej pomoci vrátane úroku podľa príslušnej sadzby určenej Európskou komisiou. Príjemca, ktorému sa podľa rozhodnutia Európskej komisie poskytla neoprávnená pomoc je povinný zaplatiť do rozpočtu, z ktorého bola poskytnutá, sumu zodpovedajúcu neoprávnene poskytnutej pomoci vrátane úroku podľa príslušnej sadzby určenej Európskou komisiou (§ 26 ods. 2 zákona č. 231/1999 Z. z. v znení neskorších predpisov).

Podľa čl. I prvého bodu § 26 ods. 1 prvej vety schváleného zákona príjemca, ktorému sa podľa rozhodnutia Komisie poskytla neoprávnená štátna pomoc, je povinný sumu zodpovedajúcu neoprávnene poskytnutej štátnej pomoci vrátane úroku podľa príslušnej sadzby určenej Komisiou vrátiť do rozpočtu, z ktorého bola poskytnutá alebo zaplatiť do rozpočtu, do ktorého mala byť zaplatená.

Rozhodnutie Komisie o neoprávnenej štátnej pomoci podľa čl. I prvého bodu § 26 ods. 2 prvej vety schváleného zákona je priamo vykonateľné voči príjemcovi dňom doručenia takéhoto rozhodnutia Slovenskej republike.

Na základe rozhodnutia Komisie o poskytnutí neoprávnenej štátnej pomoci a na základe podnetu Ministerstva financií Slovenskej republiky podľa čl. I prvého bodu § 26 ods. 3 schváleného zákona je poskytovateľ povinný podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu do 30 dní od doručenia podnetu Ministerstva financií Slovenskej republiky; poskytovateľ určený v podnete je oprávneným v exekučnom konaní.

Z citovaných ustanovení čl. I prvého bodu § 26 ods. 1 prvej vety schváleného zákona a § 26 ods. 2 platného a účinného zákona č. 231/1999 Z. z. v znení neskorších predpisov vyplývajú pre príjemcu, ktorému sa poskytla neoprávnená štátna pomoc, rovnaké povinnosti. V čl. I prvom bode § 26 ods. 1 schváleného zákona sa len spresňujú povinnosti príjemcu, ktorému sa poskytla neoprávnená štátna pomoc.

V schválenom zákone sa však podstatne mení mechanizmus „vymáhania“ poskytnutej neoprávnenej štátnej pomoci, a to tak, že rozhodnutie Európskej komisie o neoprávnenej štátnej pomoci je priamo vykonateľné voči príjemcovi, a to dňom doručenia takéhoto rozhodnutia Slovenskej republike, pričom na základe rozhodnutia Európskej komisie o poskytnutí neoprávnenej štátnej pomoci a na základe podnetu Ministerstva financií Slovenskej republiky je poskytovateľ povinný podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu, a to do 30 dní od doručenia podnetu Ministerstva financií Slovenskej republiky.

Z čl. I druhého bodu § 30d schváleného zákona vyplýva, že ustanovenia schváleného zákona, teda ustanovenia predpisu účinného od 1. marca 2011, teda odo dňa nadobudnutia účinnosti schváleného zákona, sa použijú na vymáhanie neoprávnenej štátnej pomoci, ktorá nebola úplne alebo čiastočne vymožená, a to na základe rozhodnutia Európskej komisie o neoprávnenej štátnej pomoci vydaného do 28. februára 2011, teda vlastne vydaného do dňa nadobudnutia účinnosti schváleného zákona.

Slovenská republika je podľa čl. 1 ods. 1 prvej vety Ústavy Slovenskej republiky zvrchovaný, demokratický a právny štát.

Všeobecný zákaz spätného pôsobenia právnych predpisov alebo ich ustanovení v ústavnom poriadku Slovenskej republiky konštatoval Ústavný súd Slovenskej republiky vo viacerých svojich rozhodnutiach.

„K imanentným znakom právneho štátu neodmysliteľne patrí aj požiadavka (princíp) právnej istoty a ochrany dôvery občanov v právny poriadok, súčasťou čoho je i zákaz spätného (retroaktívneho) pôsobenia právnych predpisov, resp. ich ustanovení. V podmienkach demokratického štátu, kde vládnu zákony, a nie subjektívne predstavy ľudí, z požiadavky právnej istoty jednoznačne vyplýva záver, že právny predpis, resp. jeho ustanovenia pôsobia iba do budúcnosti, a nie minulosti“ (napríklad rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky PL.ÚS 36/95).

V nadväznosti na uvedené podľa môjho názoru ustanovenie čl. I druhého bodu § 30d schváleného zákona pôsobí spätne, a preto mám pochybnosti o súlade

čl. I druhého bodu § 30d schváleného zákona s čl. 1 ods. 1 prvou vetou Ústavy Slovenskej republiky.

2. Podľa čl. II piateho bodu § 45 ods. 2 pripojenej vety schváleného zákona, ak ide o exekučné konanie vykonávané na podklade rozhodnutia vykonateľného podľa § 26 zákona č. 231/1999 Z. z. o štátnej pomoci v znení neskorších predpisov, miestne príslušný súd je Okresný súd Malacky.

Podľa osobitnej časti dôvodovej správy k vládnemu návrhu zákona (tlač 252) sa k bodu 5 uvádza, že „z dôvodu špecializácie a vytvárania jednotnej judikatúry sa navrhuje ustanoviť ako príslušný exekučný súd jediný súd, a to Okresný súd Malacky“.

Podľa § 45 ods. 2 prvej vety zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov miestne príslušný súd je všeobecný súd povinného.

S ustanovením čl. II piateho bodu s pripojením vety v § 45 ods. 2 nemôžem súhlasiť. Na ustanovenie Okresného súdu Malacky ako miestne príslušného súdu, ak ide o exekučné konanie vykonávané na podklade vykonateľného § 26 zákona č. 231/1999 Z. z. v znení schváleného zákona nie je podľa môjho názoru dôvod. Špecializácia a vytváranie jednotnej judikatúry, ktoré sa uvádzajú v osobitnej časti dôvodovej správy k bodu 5 (tlač 252) neobstojí. Rozhodovanie súdov v akejkoľvek oblasti práva si vyžaduje špecializáciu a utváranie jednotnej judikatúry.

III

V nadväznosti na pripomienky uvedené v časti II navrhujem, aby Národná rada Slovenskej republiky pri opätovnom prerokovaní zákon schválila s týmito zmenami:

1. V čl. I sa vypúšťa druhý bod. Súčasne sa v čl. I zrušuje označenie prvého bodu.
2. V čl. II sa vypúšťa piaty bod.
Doterajší šiesty bod až jedenásty bod sa označujú ako piaty bod až desiaty bod.
3. Čl. III znie:

„Čl. III

Tento zákon nadobúda účinnosť 1. júna 2011.“.

Ak Národná rada Slovenskej republiky zákon opätovne schváli v pôvodnom znení, treba v čl. I druhom bode v § 30d vrátane nadpisu upraviť dátumy v nadväznosti na účinnosť, ktorú som navrhol v čl. III.

Bratislava 24. februára 2011